

**R.P. Leonardii Lessii E Societate Iesu Theologi. In D.
Thomam De Beatitudine. De Actibus Hvmanis. De
Incarnatione Verbi. De Sacramentis Et Censvris.
Prælectiones Theologicæ Posthvmæ**

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1645

Dvb. 1. Vtrum sit aliquod crimen quod irritet matrimonium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72898](#)

^{g.} Nascitur
ex matri-
monio
præsum-
pto.

tamen habere vim sponsalium, vt dicuntur déclarasse Cardinales qui interpretando Concilio præsunt. Contrarium tamen non est improbatum, si verba Concilij expendantur, quamdiu illæ declarations non sunt authenticæ emissæ in lucem.

Quo ad tertium: Nascitur id ex matrimonio præsumpto in facie Ecclesiæ contracto. Ita Couar. cap. 6. §. 2. nu. 2. & Nauarrus cap. 22. nu. 57. vbi dicit Pium V. id declarasse. Vnde quod idem Nauarrus numero sequenti ait hoc impedimentum non nasci ex matrimonij contractis inter consanguineos & affias intra gradum prohibutum, aut cum initiato sacrâ, aut cum Religioso, quia sunt inualida; vel verum non est, cùm repugnet ei quod ante dixit: vel debet intelligi de huiusmodi matrimonij clandestinæ contractis; vt in frâ insinuat.

CAPVT XI.

De impedimento Criminis, Disparitas cultus, Violentia, & Ligaminis.

DVBIVM I.

Vtrum sit aliquod crimen, quod irritat Matrimonium?

¹⁷⁹
Primum
crimen.

R Espondeo: Esse quædam crimina, quæ matrimonium irritant, idque in tribus casibus. Primus est: Si vxor tua, cum alio confipiet in tuâ mortem, vt possint simul contrahere, & ex illorū machinatione mors sequatur; tunc enim inter eos nullo modo potest constare matrimonium, quamvis non intercesserit adulterium. Idem dicendū, si maritus in mortem vxoris conspiret cum alia; Patet Capitulo Laudabilem, de Conuersione Infidelium. Hoc impedimentum statuit Ecclesia ad tollendas occasiones occidendi coniuges.

Crimen hoc debet fieri veriusque consentiu. Et animo contrahendi.

Secundum crimen.

Tertium crimen.

Duo autē hic sunt notanda. Alterum est, occasionem debere fieri vtriusque conspiratione. Si enim alterius tantum machinatione fiat, altero nesciente, non irritat matrimonium; vt patet ex Capitulo citato, nisi interuererit adulterium, vt statim dicetur. Neque sufficit, si alter post factum ratum habeat; quia rati-habitus illa non est causa actus. Sufficit tamen consilium & iussio: quia hęc concurrunt ad opus. Alterum est, vt occisio fiat animo contrahendi: si enim alio fine fiat, non impedit; vt rectè Glossa in Capit. Super hoc, De eo qui duxit; quam sequuntur communiter Doctores contra Caietanum verbo Matrimonij impedimenta, Capu 5.

Secundus casus est: Quando alter coniux adulterium committit cum alio; & vt possit cum eo contrahere, interficit suum coniuge, eti adulterio ignorante. Similiter si adulterio interficiat maritum adulteræ in eum finē, eti ipsa non consentiat. Patet Capitulo Super hoc, De eo qui duxit.

Tertius casus est: Adulterium cum coniuge alterius scienter committere, & contrahere matrimonium cum eo ante mortē coniugis, vel dare fidem de contrahendo per verba quæ ex se ad sponsalia sufficient. Ita habemus Capitulo Significati. & Capit. Ex literis, De eo qui duxit. Quod

si non sit verè coniux, licet putetur esse, non incurrit hoc impedimentum. Similiter si detur fides, aut contrahatur matrimonium secundum sine adulterio interveniente: debet enim vtrumque adesse, idque ante mortem coniugis. Vnde si puella probabilitate ignoret Petrum esse coniugem alterius, quamvis adulterium cum eo committat, & contrahat cum eo, vel vtrō citroque dent fidē de contrahendo in futurum, nō nascitur hoc impedimentum; nisi illa, postquam cognoverit Petrum habere vxorem, rursus cum eo adulterium committat. Ita Nauar. & alij Doctores ex capitulis citatis. Quod si ipsa post cognitionem non cōmisserit amplius adulterii, tenebitur Petrus mortua vxore cam ducere, si ipsa velit; vt habetur Capitulo Propositum, De eo qui duxit in matrimonium. Et ratio est: quia ex parte pueræ fuerunt valida sponsalia, & sub spe futuri matrimonij bona fide concessit vsum corporis.

DVBIVM II.

Vtrum Disparitas cultus sit impedimentum dirimens?

R Espondeo, & Dico Primo: Disparitas cultus ¹⁸⁰ est impedimentum dirimens: nempe inter baptizatum & non baptizatum. Est communis sententia Theologorum & Canonistarum, qui id inter baptismatum & non baptizatum tradunt. Sed difficultas est, quo iure id fiat.

Dico Secundo: Matrimonium per hoc impedimentum non dirimitur Iure naturæ, neque diuinæ, sed uno positivo, neque Ecclesiastico scripto, sed Iure Ecclesiastico consuetudine recepto.

Non Iure naturæ: nam multa extant Sanctorum exempla, qui cum infidelibus contraxerunt. In lege veteri Genes. 41. v. 50. Ioseph accepit uxori filiā Phutipharis sacerdotis idolorum. Moyses filiā Iethro Exod. 2. v. 22, & Äthiopissā Numer. 12. v. 1. David filiam Régis Gessur 2. Reg. 3. v. 3. Esther nupsit Assuero, lib. Esth. c. 2. In novo testamento, Monica S. Augustini mater habuit virum gentilem, & Clothildis nupsit Clodouco Regi Francorum ethnico. Imò huiusmodi coniugia olim erant frequentissima; vt testatur D. Augustinus lib. De fide & operibus, cap. 19. Ratio est: quia talis coniunctio non est contra matrimonij finem: potest enim ex ea proles suscipi, & etiam aliquo modo in Religione enutriri.

Non etiam Iure divino: quia tale nullum Ius extat, præsertim in lege noua: Etsi enim in lege veteri Deus prohibuerit Iudeis matrimonia cum infidelibus, vt patet Deuter. 7. & 3. Regum 11. Tamen hoc præceptum, quatenus irritabat matrimonium, erat iudiciale, non morale; ac proinde una cum legi veteri abolitum. Quod patet, quia solum prohibebat matrimonia cum infidelibus habitantibus in terra Chanaam, quos Deus volebat omnino deleri; non autem cum gentibus remotoribus, vt Persis, Medis, Chaldæis, Ägyptijs, illis tantum Ägyptijs exceptis, qui in terra Chanaan habitabant, de quibus Esdra lib. 1. capite 9.

Dices: 1. ad Corinth. 7. v. 39. Apostolus ait, Si dormierit vir eius, cui vult nubat, tantum in Domino: id est, cum Christiano; vt Theodoretus & Anselmus, in hunc locum.

Respondeo: